

Лелека

Микола Руденко

Ну чого ж ти, лелеко,
Утікаєш від мене?
Ген гніздо недалеко —
Там, де стріха зелена.

Там, де стріха дірява
Зеленіє від моху.
Вже літять на галяву
Вчаться дітки потроху.

Я їм неба готовий
Прихилить до землиці...
Чом твій погляд раптовий
Холодніший від криці?

Чим тебе знепокоїв —
Громом сфер, літаками,
Чи тривоги накоїв
Суєтними думками?..

А лелека цибатий
Обізвався з-під клена:
— Краще спробуй не дбати,
Мій земляче, про мене.

Чи повірити зможу
Тим нещирим турботам?
Бачив я загорожу —
Стогнуть люди за дротом.

Вони Бога благали,
Крил у мене просили.
Із німого загалу
Їм злетіти несила...

Ані птаха, ні звіра
Не заманюйте, люди:

Вам не буде довіри,
Доки волі не буде.

Я злечу понад клени —
Та й лови серед неба...
Аніж дбати про мене,
Краще дбайте про себе.